

Finland Internation Extradition Treaty with the United States

June 11, 1976, Date-Signed

May 11, 1980, Date-In-Force

STATUS:

Treaty was signed at Helsinki on June 11, 1976. Ratification advised by the Senate of the United States of America on November 29, 1979. It was Ratified by the President of the United States of America on December 13, 1979. It was Ratified by Finland on February 17, 1978.

Ratifications were exchanged at Washington on February 11, 1980. It was Proclaimed by the President of the United States of America on March 4, 1980. Date of entry into force May 11, 1980.

EXTRADITION TREATY between the United States of America and Finland

Amerikan Yhdysvaltojen ja Suomen valinen rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskeva SOPIMUS

BY THE PRESIDENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

A PROCLAMATION

CONSIDERING THAT:

The Extradition Treaty between the United States of America and Finland was signed at Helsinki on June 11, 1976, the text of which, in the English and Finnish languages, is hereto annexed;

The Senate of the United States of America by its resolution of November 29, 1979, two-thirds of the Senators present concurring therein, gave its advice and consent to ratification of the Treaty;

The Treaty was ratified by the President of the United States of America on December 13, 1979, in pursuance of the advice and consent of the Senate, and was duly ratified on the part of Finland;

It is provided in Article 23 of the Treaty that the Treaty shall enter into force three months after the date of the exchange of instruments of ratification;

The instruments of ratification of the Treaty were exchanged at Washington on February 11, 1980; and accordingly the Treaty will enter into force on May 11, 1980;

NOW, THEREFORE, I, Jimmy Carter, President of the United States of America, proclaim and make public the Treaty, to the end that it shall be observed and fulfilled with good faith on and after May 11, 1980, by the United States of America and by the citizens of the United States of

America and all other persons subject to the jurisdiction thereof.

IN TESTIMONY WHEREOF, I have signed this proclamation and caused the Seal of the United States of America to be affixed.

DONE at the city of Washington this fourth day of March in the year of our Lord one thousand nine hundred eighty and of the Independence of the United States of America the two hundred fourth.

The Government of the United States of America and the Government of the Republic of Finland;

Desiring to make a new treaty for the reciprocal extradition of offenders; have agreed as follows:

Article 1

Each Contracting State agrees to extradite to the other in the circumstances, and subject to the conditions specified in this Treaty, any person found in its territory who has been charged with or convicted of any offense within Article 2, committed within the jurisdiction of the other State or outside thereof under the conditions specified in Article 3.

Article 2

1. Extradition shall be granted for an offense within any of the descriptions listed in the Schedule annexed to this Treaty, which is an integral part of the Treaty, if the offense is punishable under the laws of both States by imprisonment or other form of detention for more than one year or by the death penalty.

2. Extradition shall also be granted for an attempt to commit, or aiding, abetting or participation in an offense within paragraph 1 of this Article. Extradition shall similarly be granted when the offense constitutes conspiracy to commit a completed offense under the law of the United States and such offense constitutes the offense of aiding or abetting or preparation under the law of Finland. The provisions of this paragraph shall be qualified on the basis that the offense is punishable under the laws of both States by imprisonment or other form of detention for more than one year or by the death penalty.

3. If extradition is requested for any offense mentioned in the first or second paragraphs of this Article and that offense is punishable under the laws of both Contracting States by a term of imprisonment exceeding one year, such offense shall be extraditable whether or not the laws of both Contracting States would place that offense within the same category of offenses made extraditable by the first or second paragraphs of this Article and whether or not the laws of the requested State denominate the offense by the same terminology.

4. Extradition shall also be granted for an offense when the use of the mails or means of interstate communication or transport may be required for the purposes of granting jurisdiction to a federal tribunal of the United States.

5. A person convicted of and sentenced for an offense to which this Article applies shall not be extradited therefor unless he was sentenced to serve a period of imprisonment or other form of detention of which one year or more remains to be served, or to the death penalty.

Article 3

1. For the purposes of this Treaty, the territory of each Contracting State comprises all the territory over which it exercises sovereignty, including air space and territorial waters, as well as vessels and aircraft registered in that Contracting State if any such aircraft or vessels are on the high seas or in flight when the offense is committed. An aircraft shall be considered to be in flight from the moment when power is applied for the purpose of take-off until the moment when the landing run ends. In the case of a forced landing, the flight shall be deemed to continue until the competent authorities take over the responsibility for the aircraft and for the persons and property on board.

2. The provisions of the preceding paragraph do not exclude the application of penal jurisdiction exercised in accord with the legislation of the requested State.

3. When the offense for which the extradition has been requested has been committed outside the territory of the requesting State, the requested State shall have the power to grant extradition provided that its jurisdiction would extend to such an offense in similar circumstances.

4. It shall be understood that if the offense contemplated by this Article is committed in the requested State or on board an aircraft or vessel of that State, the requested State shall have primary jurisdiction.

Article 4

1. Neither Contracting State shall be bound to deliver up its own nationals, but the executive authority of the requested State shall, if not prevented by the laws of that State, have the power to deliver them up if, in its discretion, it be deemed proper to do so.

2. If extradition is not granted in pursuance of paragraph 1 of this Article, the requested State shall submit the case to its competent authorities for the purpose of prosecution.

Article 5

Extradition shall be granted only if the evidence be found sufficient according to the law of the requested State either to justify the committal for trial of the person sought if the offense of which he is accused had been committed in the territory of the requested State or to prove that he is the identical person convicted by the courts of the requesting State.

Article 6

The person whose extradition has been requested may advise the appropriate authority of the

requested State that he waives the necessity for a hearing on his extraditability. The requested State may thereupon cause the issuance of an order authorizing surrender of the person sought to agents of the government of the requesting State.

Article 7

1. Extradition may be refused if:

- a. the person whose surrender is sought is being proceeded against or has been tried and discharged or punished in the territory of the requested State for the offense for which extradition is requested;
- b. the person whose surrender is sought has been tried and acquitted, or has undergone punishment, or has been pardoned, in a third state for the offense for which his extradition is requested;
- c. in special circumstances, having particular regard to the age, health or other personal conditions of the person concerned, the requested State has reason to believe that extradition will be incompatible with humanitarian considerations.

2. Extradition shall be refused if:

- a. the prosecution or the enforcement of the penalty for the offense for which extradition is requested has become barred by lapse of time according to the law of the requesting or requested State;
- b. the offense is a military offense which does not constitute a common crime; or
- c. (i) the offense for which extradition is requested is regarded by the requested State as one of a political character; or
- (ii) the person sought proves that the request for his extradition has in fact been made with a view to try or punish him for an offense of political character.

3. The provisions of subparagraph c(i) of paragraph 2 of this Article shall not be applicable to:

- a. a murder or other serious assault, or an attempt to commit such an offense, except in open combat, against the life or physical integrity of a person to whom the requesting State has the duty according to international law to give special protection; or
- b. the unlawful seizure of an aircraft engaged in commercial services carrying passengers.

4. If criminal proceedings are instituted in Finland against the person sought for the offense for which his extradition is requested and the charge against him is waived, the Government of Finland shall not be bound to extradite him for that offense unless the executive authority of Finland determines, after due consideration of the circumstances of the case, that the interests of

justice would be served thereby. In any event, the requesting State shall be afforded an opportunity to supplement its request before final determination on the request for extradition pursuant to this provision.

Article 8

When, at the time of the presentation of the request for extradition, the person whose extradition is requested is under the age of eighteen years and has permanent residence in the requested State and the competent authorities of that country determine that the extradition would prejudice the social readjustment and rehabilitation of that person, the requested State may suggest that the request for extradition be withdrawn, specifying the reasons therefor.

Article 9

If the offense for which extradition is requested is punishable by death under the laws of the requesting State and the laws of the requested State do not provide for the death penalty for that offense, extradition may be refused unless the requesting State provides assurances satisfactory to the requested State that the death penalty shall not be imposed, or, if imposed, shall not be carried out.

Article 10

In the case of a request for extradition emanating from the Government of the United States, the subject of which is an individual born in Finland of Finnish nationality who at the time of the request for extradition is a permanent resident of Finland and a national of Denmark, Iceland, Norway or Sweden, the Government of Finland shall have the right to recommend that the extradition request be withdrawn, specifying the reasons therefor.

Article 11

When the person whose extradition is requested is being proceeded against or is lawfully detained in the territory of the requested State for an offense other than that for which extradition has been requested, the decision whether or not to extradite him may be deferred until the conclusion of the proceedings and the full execution of any punishment he may be or may have been awarded.

Article 12

The determination that extradition based upon the request therefor should or should not be granted shall be made in accordance with the law of the requested State and the person whose extradition is sought shall have the right to use such remedies and recourses as are provided by such law.

Article 13

1. The request for extradition shall be made through the diplomatic channel.

2. The request shall be accompanied by:

a. the data necessary to prove the identity of the person sought, including, when possible, photographs and fingerprints, and information as to his nationality and residence, if available;

b. a statement of the facts of the case for which extradition is requested;

c. the text of the laws defining the offense, the law prescribing the punishment for the offense, and the law relating to the limitation of the legal proceedings or the enforcement of the penalty for that offense.

3. If the request relates to a person charged but not yet convicted, it must also be accompanied by a warrant of arrest issued by a judge or other competent authority in the territory of the requesting State and by such evidence as, according to the law of the requested State, would justify his committal for trial if the offense had been committed in the territory of the requested State, including evidence that the person requested is the person to whom the warrant of arrest refers.

4. If the request relates to a convicted person, it must also be accompanied by the judgment of conviction and sentence, if any, imposed in the territory of the requesting State, and by a certification indicating that the sentence has not been served or indicating the part of the sentence yet to be served.

5. The warrant of arrest, or the judicial document establishing the existence of the conviction or sentence and any deposition or statement or other evidence given on oath or affirmed, or any certified copy thereof shall be received in evidence in any proceedings for extradition:

a. (i) if it is authenticated, in the case of a warrant, by being signed, or in the case of any other original document, by being certified, by a judge or other competent authority in the requesting State, or, in the case of a copy by being so certified to be a true copy of the original; and

(ii) where the requesting State is Finland by being sealed with the official seal of the appropriate Ministry and certified by the principal diplomatic or consular officer of the United States of America in Finland; and where the requesting State is the United States of America, by being sealed with the official seal of the Department of State; or

b. if it is authenticated in such other manner as may be permitted by the law of the requested State.

6. The requested State may require that the documentation be translated into the language of that State.

Article 14

1. In case of urgency, the Contracting States may request, through the diplomatic channel, the

provisional arrest of an accused or convicted person. This request may be honored if the request includes the identification of such a person, describes the offense of which he is accused, indicates the purpose for the request of extradition and the existence of an order of arrest or an outstanding conviction or sentence.

2. Upon the granting of the request for provisional arrest, the requesting State shall present to the Executive Authority of the other State the formal request for extradition within forty-five calendar days or the time specified by the law of the requested State; if no such request is made, the accused shall be released upon expiration of the time specified and a new request based on the same acts shall be admitted only through the means of a formal request for extradition.

3. In conjunction with the request for provisional arrest of the accused, the requesting State may request the seizure of the objects related to the offense of which he has been accused and which objects are in the possession of the accused or of his agent, associate, or representative. The requesting State shall accompany this request by evidence showing the relationship of the objects to the offense committed and an indication of where they may be located. The requested State may deny the request if it appears that the rights of innocent third parties have intervened.

Article 15

1. If the requested State requires additional evidence or information to enable it to decide on the request for extradition, it shall request the same of the requesting State, and the requesting State shall furnish it within such time as the requested State indicates.

2. If the requested evidence or information is not received within the specified period or if such evidence is insufficient, the person sought, if under arrest, shall be released immediately. This fact shall not bar the requesting State from renewing its request for extradition, with new documentation, with respect to the same person and for the same offense.

Article 16

1. The requested State shall promptly communicate to the requesting State, through the diplomatic channel, the decision on the request for extradition.

2. If the extradition has been granted, the authorities of the requesting and the requested States shall agree on the time and place of surrender of the person sought.

3. If a warrant or order for the extradition of a person sought has been issued by the competent authority and he is not removed from the territory of the requested State within such time as may be agreed, he shall be set at liberty and the requested State may subsequently refuse to extradite him for the same offense.

Article 17

1. A person extradited shall not be detained or proceeded against in the territory of the requesting State for any offense other than an extraditable offense established by the facts in respect of

which his extradition has been granted, or on account of any other matters, nor be extradited by that State to a third state

- a. until after he has left the territory of the requesting State; or
- b. until the expiration of forty-five days after he has been free to leave the territory of the requesting State.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to offenses committed, or matters arising, after the extradition has been granted.

Article 18

If the extradition of a person is requested concurrently by one of the Contracting States and by another state or states, either for the same offense or for different offenses, the requested State shall make its decision having regard to all the circumstances, including the provisions in this regard in any Agreements in force between the requested State and the requesting states, the relative seriousness and place of commission of the offenses, the respective dates of the requests, the nationality of the person sought and the possibility of subsequent extradition to another state.

Article 19

To the extent permitted under the law of the requested State and subject to the rights of third parties, which shall be duly respected, all articles, instruments, objects of value or documents relating to the offense, whether or not used for its execution, or which in any other manner may be material evidence for the prosecution, shall be surrendered upon the granting of the extradition even when extradition cannot be effected due to the death, disappearance, or escape of the accused.

Article 20

1. For the purposes of authorizing the transit through the territory of one of the Contracting States of a person whose extradition has been granted to the other Contracting Party by a third State, the following shall be necessary:

- a. that the State of transit be given prior notice of the route said person will use;
- b. that the agents escorting said person carry with them the original or an authenticated copy of the warrant or order of extradition; and
- c. that conditions are present which would warrant extradition of such person by the State of transit.

2. The requesting State shall reimburse the State of transit for any expenses incurred in connection with such transportation.

Article 21

1. The requested State shall make all necessary arrangements for and meet the cost of the representation of the requesting State in any proceedings arising out of a request for extradition.
2. Expenses relating to the translation of documents and to the transport of a person arising out of the arrest, detention, examination and surrender of a person sought under the provisions of this Treaty shall be borne by the requesting State.

Article 22

The provisions of this Treaty shall not affect the rights and obligations of either Contracting State with respect to international conventions.

Article 23

1. This Treaty shall be subject to ratification, and the instruments of ratification shall be exchanged at Washington as soon as possible. It shall come into force three months after the date of the exchange of instruments of ratification.
2. This Treaty shall apply to any offense governed by this Treaty committed before or after this Treaty enters into force, provided that extradition shall not be granted for an offense committed before this Treaty enters into force which was not punishable under the laws of both Contracting States at the time of its commission.
3. On the entry into force of this Treaty the provisions of the Treaty for the extradition of fugitives from justice, signed at Helsinki on August 1, 1924, and the Supplementary Extradition Treaty signed at Washington May 17, 1934, shall cease to have effect between the United States of America and Finland.
4. Either of the Contracting States may terminate this Treaty at any time by giving notice to the other through the diplomatic channel. Termination shall become effective six months after the date of such notice.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments have signed this Treaty.

Done in duplicate at Helsinki this 11th day of June 1976 in the English and Finnish languages, both texts being equally authentic.

Amerikan Yhdysvaltojen hallitus ja Suomen Tasavallan hallitus;

tahtoen tehdä uuden rikoksentehtävien vastavuoroista luovuttamista koskevan sopimuksen;

ovat sopineet seuraavasta:

1 artikla

Kumpikin sopimusvaltio suostuu tassa sopimuksessa mainituissa tapauksissa ja siina maaritellyin ehdoin luovuttamaan alueellaan tavatut henkilot, joita epaillaan tai jotka on tuomittu jostakin 2 artiklassa tarkoitettusta luovuttamista pyytaneen valtion tuomiovallan piiriin kuuluvalla alueella tai 3 artiklassa maaritellyin ehdoin sen ulkopuolella tehdysta rikoksesta.

2 artikla

1. Luovuttamiseen on suostuttava tahan sopimukseen sen erottamattomana osana kuuluvassa luettelossa mainitusta rikoksesta, mikali rikoksesta kummankin valtion lainsaadannon mukaan saattaa rangaistuksena seurata vankeutta tai muuta vapaudenmenetysta enemman kuin yksi vuosi tai kuolemanrangaistus.

2. Luovuttamiseen on suostuttava myos taman artiklan 1 kappaleessa tarkoitettun rikoksen yrityksesta, avunannosta, yllytyksesta tai muusta osallisuudesta. Luovuttamiseen suostutaan myos Yhdysvaltojen lain mukaan salahankkeeksi taytettyyn rikokseen katsottavasta teosta, milloin sita Suomen lain mukaan on pidettava avunantona, yllytyksena tai valmisteluna rikokseen. Taman kappaleen maarayksia sovelletaan vain, milloin teosta kummankin valtion lain mukaan saattaa seurata vankeutta tai muuta vapaudenmenetysta enemman kuin vuoden tai kuolemanrangaistus.

3. Mikali luovuttamista pyydetaan taman artiklan ensimmaisessa tai toisessa kappaleessa tarkoitettusta rikoksesta, josta kummankin sopimusvaltion lain mukaan saattaa rangaistuksena seurata vapaudenmenetysta enemman kuin yksi vuosi, siita voidaan luovuttaa riippumatta siita, sijoittavatko molemmat sopimusvaltiot rikoksen samaan taman artiklan 1 tai 2 kappaleen mukaiseen ryhmahan, ja siita, kaytetaanko rikoksesta samaa nimitysta siina valtiossa, jolta luovuttamista pyydetaan.

4. Luovuttamiseen on suostuttava myos rikoksesta, jonka osalta edellytyksena asian saattamiselle Yhdysvaltojen liittovaltion tuomioistuimen kasiteltavaksi on, etta tapaukseen liittyy postin tai osavaltioiden valisen viestinta- tai kuljetusvalineen kaytto.

5. Henkiloa, joka on tuomittu rangaistukseen tassa artiklassa tarkoitettusta rikoksesta, ei saa sen johdosta luovuttaa, ellei hanta ole tuomittu vankeuteen tai muuhun vapausrangaistukseen, josta vuosi tai enemman on vielä karsimatta, tai kuolemanrangaistukseen.

3 artikla

1. Tassa sopimuksessa tarkoitetaan kummankin sopimusvaltion alueella koko sita aluetta, joka kuuluu asianomaisen valtion taysivaltaisuuteen, mukaanluettuina ilmatila ja aluevedet, seka asianomaisessa sopimusvaltiossa rekisteroidyt alukset ja ilma-alukset, mikali ne rikoksen tekohetkenä ovat aavalla merella tai lennolla. Ilma-aluksen katsotaan olevan lennolla siita hetkesta, jolloin sen moottorin tehoa lisataan ilmaan nousua varten, siihen hetkeen asti, jolloin laskukiito paattyy. Pakkolaskun tapahtuessa katsotaan lennon jatkuvan siihen saakka, kunnes asianomaiset viranomaiset ottavat vastuun ilma-aluksesta seka siina olevista matkustajista ja

omaisuudesta.

2. Edellisen kappaleen määräykset eivät estä sitä valtiota, jolta luovuttamista pyydetään, käyttämästä oman valtion lainsaadannon mukaista rikosoikeudellista tuomiovaltaa.

3. Milloin rikos, jonka johdosta luovuttamista pyydetään, on tehty luovuttamispyynnön esittäneen valtion alueen ulkopuolella, pyynnön vastaanottanut valtio voi suostua luovuttamiseen, mikäli sen tuomiovalta vastaavissa olosuhteissa ulottuisi samanlaiseen rikokseen.

4. Jos tässä artiklassa tarkoitettu rikos on tehty luovuttamispyynnön vastaanottaneen valtion alueella tai sille kuuluvassa aluksessa tai ilma-aluksessa, mainitulla valtiolla on ensisijainen tuomiovalta rikokseen nähden.

4 artikla

1. Kumpikaan sopimusvaltio ei ole velvollinen luovuttamaan omia kansalaisiaan, mutta sen valtion asianomaiset viranomaiset, jolta luovuttamista pyydetään, voivat, jollei se ole vastoin viimeksi mainitun valtion lakia, suostua luovuttamiseen, jos ne harkitsevat sen asianmukaiseksi.

2. Milloin luovuttamiseen tämän artiklan 1 kappaleen nojalla ei ole suostuttu, luovuttamispyynnön vastaanottaneen valtion tulee saattaa asia toimivaltaisille viranomaisille syyteeseen asettamista koskevaa harkintaa varten.

5 artikla

Luovuttamiseen suostutaan vain, mikäli luovutettavaksi pyydettyä vastaan esitetyt todisteet pyynnön vastaanottaneen valtion lain mukaan riittäisivät joko hänen asettamiseen syyteeseen, jos rikos olisi tehty pyynnön vastaanottaneen valtion alueella, tai osoittaakseen, että hän on pyytävän valtion tuomioistuimen rangaistukseen tuomitsema asianomainen henkilö.

6 artikla

Luovutettavaksi pyydetty henkilö voi ilmoittaa asianomaiselle viranomaiselle siinä valtiossa, jolta luovuttamista pyydetään, ettei hän vaadi luovuttamisen laillisuuden selvittämistä erillisessä käsittelyssä. Viimeksi mainittu valtio voi sen jälkeen antaa päätöksen, jonka nojalla hänet luovutetaan pyytävän valtion edustajalle.

7 artikla

1. Luovuttamisesta voidaan kieltäytyä, mikäli:

a) luovutettavaksi pyydetty henkilö sen valtion alueella, jolta luovuttamista pyydetään, on syytettynä tai on ollut syytettynä ja vapautettu tai tuomittu rangaistukseen rikoksesta, jonka johdosta luovuttamista pyydetään;

b) luovutettavaksi pyydetty henkilö kolmannessa valtiossa on ollut syytettynä ja vapautettu tai karsinyt rangaistuksen tai armahdettu rikoksesta, jonka johdosta luovuttamista pyydetään;

c) valtiolla, jolta luovuttamista pyydetään, erityisissä tapauksissa, ottaen erityisesti huomioon luovutettavaksi pyydetyn iän, terveyden tai muut henkilökohtaiset olosuhteet, on syytä katsoa, että luovuttaminen olisi inhimillisistä syistä kohtuutonta.

2. Luovuttamisesta on kieltäydyttävä, mikäli:

a) oikeus panna rikos, josta luovuttamista pyydetään, syytteeseen tai siitä tuomittu rangaistus täytäntöön on joko pyytävän tai pyynnön vastaanottaneen valtion lain mukaan vanhentunut;

b) rikos on sotilasrikos, joka samalla ei ole yleinen rikos; tai

c) (i) rikos, josta luovuttamista pyydetään, katsotaan pyynnön vastaanottaneessa valtiossa luonteeltaan poliittiseksi; tai

(ii) luovutettavaksi pyydetty henkilö näyttää toteen, että luovuttamispyyntö on tosiasiallisesti tehty tarkoituksin syyttää tai rangaista hantaa luonteeltaan poliittisesta rikoksesta.

3. Tämän artiklan 2 kappaleen c (i) alakohta ei koske

a) murhaa tai muuta vakavaa hyökkäystä, taikka sellaisen rikoksen yritystä, mikäli teko kohdistuu sellaisen henkilön henkeen tai ruumilliseen koskemattomuuteen, jota luovuttamista pyytävällä valtiolla on velvollisuus kansainvälisen oikeuden mukaan erityisesti suojella, paitsi milloin teko on tapahtunut avoimessa taistelussa; eikä

b) matkustajia kuljettavan kaupallisessa lentoliikenteessä olevan ilma-aluksen laitonta haltuunottoa.

4. Jos luovutettavaksi pyydetty henkilö on Suomessa ollut syytettynä rikoksesta, jonka johdosta luovuttamista pyydetään ja syytteestä on luovuttu, Suomen valtio ei ole velvollinen luovuttamaan hantaa kyseessä olevasta rikoksesta, ellei asianomainen Suomen viranomaisen ottaen tarkoin huomioon asiassa ilmenneet seikat katso, että luovuttaminen olisi oikeudenhoidollisten etujen mukaista. Luovuttamista pyytävälle valtiolle varataan joka tapauksessa tilaisuus täydentää pyyntöään ennen kuin luovuttamispyyntö tämän määräyksen perusteella otetaan lopullisesti harkittavaksi.

8 artikla

Jos luovutettavaksi pyydetty henkilö luovuttamispyyntöä esittäessä ei ole täyttänyt kahdeksatoista vuotta ja asuu vakinaisesti pyynnön vastaanottaneessa valtiossa, ja tämän valtion asianomaiset viranomaiset katsovat, että luovuttaminen vaikeuttaisi kyseessä olevan henkilön jälleensopeuttamista yhteiskuntaan, pyynnön vastaanottanut valtio voi yksilöidyn perusteluin ehdottaa, että luovuttamispyyntö peruutettaisiin.

9 artikla

Jos rikoksesta, jonka johdosta luovuttamista pyydetään, saattaa pyytävän valtion lainsaadannon mukaan seurata kuolemanrangaistus, mutta pyynnön vastaanottaneen valtion laissa ei siitä saadeta kuolemanrangaistusta, voidaan luovuttamisesta kieltäytyä, jollei pyytävä valtio anna pyynnön vastaanottaneen valtion riittäviksi katsomia takeita siitä, ettei kuolemanrangaistusta maarata, tai mikäli maarataan, sitä ei panna sellaisena täytäntöön.

10 artikla

Jos Yhdysvaltojen hallitus esittää luovuttamispyynnön, jonka kohteena on Suomen kansalaisena Suomessa syntynyt henkilö, joka luovuttamispyyntöä esittäessään asuu vakinaisesti Suomessa ja on Islannin, Norjan, Ruotsin tai Tanskan kansalainen, Suomen valtiolla on oikeus yksilöidyn perusteluina suositella, että luovuttamispyyntö peruutettaisiin.

11 artikla

Milloin luovutettavaksi pyydetty henkilö on syytteessä tai laillisesti pidatettuna pyynnön vastaanottaneen valtion alueella muusta rikoksesta kuin siitä, mistä luovuttamista pyydetään, voidaan ratkaisu luovuttamisasiassa lykätä, kunnes oikeudenkäynti on päättynyt ja hänelle mahdollisesti määrätty rangaistus on kokonaisuudessaan suoritettu.

12 artikla

Paatos siitä, onko luovuttamispyyntöön suostuttava, tehdään sen valtion lakien mukaisesti, jolta luovuttamista pyydetään, ja luovutettavaksi pyydetyllä henkilöllä on oikeus käyttää hyväkseen kaikkia sen valtion lain mukaisia muutoksenhakukeinoja.

13 artikla

1. Luovuttamispyyntö on tehtävä diplomaattista tietä.

2. Luovuttamispyyntöön on liitettava:

a) tarvittavat tiedot luovutettavaksi pyydetyn henkilön henkilöllisyyden toteamiseksi, mukaanluettuna mikäli mahdollista valokuvat, sormenjäljet sekä hänen kansallisuuttaan ja asuinpaikkaansa koskevat saatavissa olevat tiedot;

b) selostus sen tapauksen tosiseikoista, jonka johdosta luovuttamista pyydetään;

c) rikosta maarittelevien lainkohtien tekstit sekä lainkohdat, joista ilmenevät rikoksesta saadettu rangaistus sekä syytteen ajamista ja rangaistuksen täytäntöönpanoa koskevat rajoitukset.

3. Jos luovuttamispyyntö koskee rikoksesta epäiltyä mutta ei vielä rangaistukseen tuomittua henkilöä, on siihen liitettava myös vangitsemismääräys, jonka on pyytävän valtion alueella antanut tuomari tai muu asianomainen viranomainen, sekä sellainen näyttö, joka sen valtion lain

mukaan, jolta luovuttamista pyydetään, oikeuttaisi mainitun henkilön asettamisen syytteeseen, mikäli rikos olisi tehty viimeksi mainitun valtion alueella, ja lisäksi pyyntöön on liitettava selvitys siitä, että hän on vangitsemismaarayksessa tarkoitettu henkilö.

4. Jos luovuttamispyyntö koskee rangaistukseen tuomittua henkilöä, on siihen liitettava pyytävän valtion alueella annetun rangaistustuomion sisältävä asiakirja sekä todistus siitä, ettei rangaistusta vielä ole suoritettu tai siitä, paljonko rangaistuksesta on vielä suoritamatta.

5. Näyttona luovuttamismenettelyssä on hyväksyttävä vangitsemismaarays tai rangaistustuomion vahvistava oikeudellinen asiakirja taikka valan tai vakuutuksen velvoituksin annettu lausuma tai muu todistus samoin kuin oikeaksi todistettu jäljennös sellaisesta asiakirjasta:

a) (i) jos asiakirjan tai jäljennöksen oikeaperaisuus on osoitettu, vangitsemismaarayksen osalta luovuttamista pyytävän valtion tuomarin tai muun asianomaisen viranomaisen allekirjoituksella, muun alkuperäisen asiakirjan osalta sellaisen tuomarin tai viranomaisen vahvistuksella ja jäljennöksen osalta vastaavalla tavalla allekirjoitetulla vahvistuksella siitä, että jäljennös on alkuperäisen asiakirjan mukainen; sekä

(ii) milloin luovuttamista pyytävä valtio on Suomi, jos se on vahvistettu asianomaisen ministerion virallisella sinetillä ja varustettu Yhdysvaltojen Suomessa olevan johtavan diplomaattisen tai konsulivirkamiehen vahvistuksella; ja milloin luovuttamista pyytävä valtio on Yhdysvallat, jos se on vahvistettu Yhdysvaltojen ulkoministerion sinetillä; tai

b) jos asiakirjan tai jäljennöksen oikeaperaisuus on osoitettu muulla luovuttamispyynnön vastaanottaneen valtion lain sallimalla tavalla.

6. Valtio, jolta luovuttamista pyydetään, voi vaatia, että asiakirjat kaannetaan tämän valtion kielelle.

14 artikla

1. Kiireellisissä tapauksissa sopimusvaltiot voivat diplomaattista tietä esittää pyynnön, että rikoksesta epäilty tai tuomittu henkilö otettaisiin valiaikaisesti sailoon. Sailoon ottamista koskevaan pyyntöön voidaan suostua, jos sen yhteydessä annetaan luovutettavaksi pyydetyn henkilön tuntemerkit, selostetaan rikos, josta hantaa syytetään, ilmoitetaan luovuttamispyynnön tarkoitus ja todetaan vangitsemismaarayksen tai täytäntöön panematta olevan tuomion olemassaolo.

2. Kun valiaikaiseen sailoon ottamiseen on suostuttu, pyytävän valtion on esitettävä virallinen luovuttamispyyntönsä toisen sopimusvaltion asianomaiselle viranomaiselle neljänkymmenenviiden päivän tai viimeksi mainitun valtion laissa saadun muun määräajan kuluessa; jollei tällaista pyyntöä esitetä, epäilty on päästettävä vapaaksi sanotun määräajan kuluttua ja samoihin rikollisiin tekoihin perustuva uusi sailoon ottamista koskeva pyyntö hyväksytään vain, mikäli se esitetään virallisen luovuttamispyynnön yhteydessä.

3. Rikoksesta epäillyn henkilön valiaikaista sailoon ottamista koskevan pyynnön yhteydessä

pyynnön esittänyt valtio voi myös pyytää toista sopimusvaltiota ottamaan takavarikkoon kyseessä olevaan rikokseen liittyviä esineitä, jotka ovat epäillyn, hanen asiamiehensa, rikoskumppaninsa tai edustajansa hallussa. Tahan pyyntoon on liitettävä todiste esineiden yhteydestä rikokseen ja maininta niiden mahdollisesta sijainnista. Pynnön vastaanottanut valtio voi kieltäytyä pynnön täyttamisestä, mikäli ilmenee, että syyttoman kolmannen osapuolen oikeuksia muuten loukattaisiin.

15 artikla

1. Mikäli valtio, jolta luovuttamista pyydetään, tarvitsee lisätodisteita tai -tietoja voidakseen tehdä päätöksen luovuttamisasiassa, sen tulee pyytää niitä luovuttamispyynnön esittäneeltä valtiolta, jonka on toimitettava ne toisen sopimusvaltion asettaman määräajan kuluessa.
2. Ellei pyydettyjä lisätodisteita tai -tietoja toimiteta määräajan kuluessa tai ne ovat puutteellisia, luovutettavaksi pyydetty, siltä otettu henkilö on heti päästettävä vapaaksi. Tämä ei kuitenkaan estä luovuttamispyynnön esittävää valtiota pyytämästä uuden asiakirja-aineiston perusteella uudestaan saman henkilön luovuttamista samasta rikoksesta.

16 artikla

1. Luovuttamispyynnön vastaanottaneen valtion tulee viipymättä diplomaattista tietä antaa pyytävälle valtiolle tiedoksi luovuttamisasiassa tekemänsä päätös.
2. Kun luovuttamiseen on suostuttu, sopimusvaltioiden viranomaiset sopivat siitä, milloin ja missä luovutettavaksi pyydetty henkilö luovutetaan.
3. Mikäli asianomainen viranomainen on antanut luovuttamismääräyksen, mutta luovutettavaa ei ole sovittu määräajan kuluessa noudettu sen valtion alueelta, jolta luovuttamista pyydetään, hanen on päästettävä vapaaksi, ja viimeksi mainittu valtio voi sen jälkeen kieltäytyä luovuttamasta hanta samasta rikoksesta.

17 artikla

1. Luovutettua henkilöä ei saa luovuttamispyynnön esittäneen valtion alueella pidattaa eikä saattaa oikeudellisten toimenpiteiden kohteeksi muusta rikoksesta kuin sellaisesta, josta voidaan luovuttaa ja joka perustuu tekoon, josta hanen on luovutettu, eikä minkään muunkaan seikan perusteella, eikä luovuttamista pyytävää valtiota myöskään saa luovuttaa hanta edelleen muulle valtiolle,
 - a) ennen kuin han on poistunut luovuttamista pyytäneen valtion alueelta; tai
 - b) ennen kuin 45 päivää on kulunut siitä, kun hänellä on ollut tilaisuus vapaasti poistua luovuttamista pyytäneen valtion alueelta.
2. Tämän artiklan 1 kappaleen määräyksiä ei sovelleta luovuttamisen jälkeen tehtyyn rikokseen tai ilmaantuneeseen seikkaan.

18 artikla

Mikali jompikumpi sopimusvaltio samanaikaisesti yhden tai useamman muun valtion kanssa on pyytanyt saman henkilön luovuttamista joko samasta rikoksesta tai eri rikoksista, on pyynnön vastaanottaneen valtion ratkaistaessaan asian otettava huomioon kaikki asiaan vaikuttavat seikat, niihin luettuina mahdollisissa sen ja luovuttamista pyytäneiden valtioiden välisissä sopimuksissa olevat asiaa koskevat määräykset, rikosten suhteellinen torkeysaste ja niiden tekopaikat, ajankohdat jolloin pyynnot on tehty, luovutettavaksi pyydetyn kansalaisuus sekä mahdollisuus luovuttaa hänet myöhemmin edelleen muulle valtiolle.

19 artikla

Siinä määrin kuin luovuttamispyynnön vastaanottaneen valtion laki sen sallii sekä kolmansien osapuolten oikeudet huomioon ottaen, kaikki rikokseen liittyvät esineet, valineet, arvoesineet ja asiakirjat riippumatta siitä, onko niitä käytetty rikoksen teossa, samoin kuin ne, jotka muuten saattavat tulla käytetyiksi todistuskappaleina syytettyä ajettaessa, luovutetaan sen jälkeen kun luovuttamispyyntöön on suostuttu silloinkin, kun rikoksesta epäillyn luovuttamista hänen kuolemansa, katoamisensa tai karkaamisensa johdosta ei voida panna täytäntöön.

20 artikla

1. Kolmannen valtion toiselle sopimusvaltiolle luovuttaman henkilön kuljettamiseksi toisen sopimusvaltion alueen kautta vaaditaan, että:

- a) henkilön kulkureitti ilmoitetaan etukäteen kauttakulkuvaltiolle;
- b) henkilön saattajilla on mukanaan alkuperäinen luovuttamismääräys tai vahvistettu jäljennös siitä; ja
- c) edellytykset henkilön luovuttamiselle myös kauttakulkuvaltiosta ovat olemassa.

2. Kauttakuljetuslupaa pyytävä valtio korvaa kauttakulkuvaltiolle kaikki kauttakuljetuksesta mahdollisesti aiheutuneet kulut.

21 artikla

1. Luovuttamispyynnön vastaanottanut valtio huolehtii kaikista järjestelyistä, jotka ovat tarpeen pyytävän sopimusvaltion edustuksen järjestämiseksi jokaisessa pyynnön esittämisestä aiheutuneessa menettelyssä, sekä vastaa tästä edustamisesta aiheutuneista kustannuksista.

2. Luovuttamispyynnön esittänyt valtio vastaa niistä kuluista, jotka ovat aiheutuneet asiakirjojen kaantamisesta ja luovutettavaksi pyydetyn henkilön tämän sopimuksen määräysten mukaan suoritettavasta pidättämisestä, säilöön ottamisesta, kuulustelusta ja luovuttamisesta aiheutuneista henkilökuljetuksista.

22 artikla

Taman sopimuksen määräykset eivät vaikuta niihin oikeuksiin ja velvoitteisiin, jotka sopimusvaltioilla on muiden kansainvalisten sopimusten perusteella.

23 artikla

1. Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimiskirjat on vaihdettava Washingtonissa mahdollisimman pian. Sopimus tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jolloin ratifioimiskirjat on vaihdettu.
2. Tätä sopimusta sovelletaan kaikkiin sopimuksen piiriin kuuluviin, ennen tai jälkeen sen voimaantuloa tehtyihin rikoksiin, kuitenkin siten, että luovuttamiseen voidaan suostua ennen sopimuksen voimaantuloa tehdystä rikoksesta vain, jos teosta on sen tekohetkellä saadetty rangaistus kummankin sopimusvaltion lain mukaan.
3. Tämän sopimuksen tullessa voimaan lakkaa Helsingissä 1 päivänä elokuuta 1924 allekirjoitettu rikollisten molemminpuolista luovuttamista koskeva sopimus sekä siihen liittyvä Washingtonissa 17 päivänä toukokuuta 1934 allekirjoitettu lisäsopimus olemassa Suomessa ja Amerikan Yhdysvaltojen välillä.
4. Kumpikin sopimusvaltio voi saattaa tämän sopimuksen päättyvän milloin tahansa irtisanomalla sen toiselle sopimusvaltiolle diplomaattisesti tehtävällä ilmoituksella. Sopimus lakkaa olemassa voimassa kuusi kuukautta tällaisen ilmoituksen tekemisestä.

TAMAN VAKUUDEKSI allekirjoittaneet, hallitustensa asianmukaisesti siihen valuuttamina ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

TEHTY Helsingissä 11 päivänä kesäkuuta 1976 kahtena englannin- ja suomenkielisenä kappaleena molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaisia.

SIGNATORIES:

JIMMY CARTER

By the President: CYRUS VANCE

Secretary of State

For the Government of the United States of America:

Joseph John Sisco.

For the Government of Finland:

Kalevi Sorsa.

Amerikan Yhdysvaltojen hallituksen puolesta

Suomen Tasavallan hallituksen puolesta

APPENDICES:

SCHEDULE OF OFFENSES

1. Murder, including assault with intent to murder.
2. Manslaughter.
3. Malicious wounding or grievous bodily harm.
4. Assault upon a public official.
5. An offense against the laws relating to the use of any corrosive or injurious substance upon a person.
6. An offense against the laws relating to sexual offenses with or upon a minor or a person, including rape, unlawful intercourse, indecent assault, procuration, illegal abortion.
7. An offense against the laws relating to kidnapping, abduction and false imprisonment.
8. An offense against the laws relating to the abandonment of a dependent person which causes grave injury or death.
9. Larceny or theft or burglary.
10. Embezzlement.
11. Robbery.
12. An offense against the laws relating to the unlawful obtaining, transporting, receiving and fraudulent use of property, money or valuable securities.
13. Extortion or threats.
14. Fraud, including that by bankers, directors, company officials and others, whether or not in a fiduciary relationship.
15. An offense against the laws relating to bankruptcy.
16. An offense against the laws relating to counterfeiting and forgery.

17. An offense against the laws relating to bribery, including soliciting, offering and accepting bribes.
18. An offense against the laws relating to narcotic drugs, cannabis Sativa L., cocaine and its derivatives, psychotropic drugs, and other dangerous drugs, and chemicals.
19. An offense against the laws for protection of public health.
20. An offense against the laws relating to perjury, subornation of perjury, false testimony.
21. Arson.
22. An offense against the laws relating to damage to property.
23. Offenses against the safety of a means of transportation or communication, especially when endangering persons making use of such means; piracy and any act of mutiny or revolt on board a vessel or aircraft against the authority of the captain or commander of such aircraft or vessel; and seizure or exercise of control or deviation of routes committed by force, violence, or threat of force or violence, of an aircraft or vessel; destruction or damage of aircraft in flight which renders it incapable of flight or which is likely to endanger its safety in flight; and any act which could endanger the life or physical integrity of the passengers or crew.
24. False statements to a government agency or official.
25. An offense against the laws relating to customs.
26. An offense against the laws relating to international trade and transfers of funds.
27. Violation of financial laws when such violation is committed in furtherance of an enumerated offense.
28. An offense against the laws relating to the sales of securities and commodities.
29. An offense against the laws relating to the unlawful abuse of official authority.
30. An offense against the laws relating to obstruction of justice.
31. An offense relating to prison mutiny.

RIKOSLUETTELO

1. Murha, surmaamisaikomuksen tehty vakivaltainen hyökkäys.
2. Tappo.
3. Tahallinen torkea pahoinpitely.

4. Julkisen viran haltijaan kohdistunut vakivaltainen hyökkäys.
5. Syovyttävien tai muiden vahingoittavien aineiden käyttämisestä henkilöä vastaan annettujen lakien saannosten rikkominen.
6. Ala- tai täysi-ikäiseen kohdistuvista siveellisyys-rikoksista annettujen lakien saannosten rikkominen, mukaan luettuina vakisinmakaaminen, haureus, paritus ja sikion lahdeettaminen.
7. Ihmisryöstöstä ja laittomasta vapaudenriistosta annettujen lakien saannosten rikkominen.
8. Vaikean vamman tai kuoleman aiheuttaneesta, riippuvaisuussuhteessa toiseen olevan henkilön heitteillepanosta annettujen lakien saannosten rikkominen.
9. Varkaus.
10. Kavallus.
11. Ryöstö.
12. Omaisuusesineiden, rahan tai arvopapereiden laittomasta hankkimisesta, kuljettamisesta, vastaanottamisesta ja petollisesta käyttämisestä annettujen lakien saannosten rikkominen.
13. Kiristaminen tai uhkaaminen.
14. Petos, mukaan luettuna pankkivirkailijan, johtajan, yhtiövirkaailijan tai muiden tekema, riippumatta siitä ovatko he olleet luottamussuhdetta edellyttävässä tehtävässä.
15. Konkurssista annettujen lakien saannosten rikkominen.
16. Raharikoksesta ja vaarentamisesta annettujen lakien saannosten rikkominen.
17. Lahjomisesta annettujen lakien saannosten rikkominen, mukaan luettuina lahjoman vaatiminen, tarjoaminen ja vastaanottaminen.
18. Huumausaineista, cannabis sativa L:sta, kokainista ja sen johdannaisista, psykotrooppisista aineista ja muista vaarallisista aineista ja kemikalioista annettujen lakien saannosten rikkominen.
19. Kansanterveyden suojelemisesta annettujen lakien saannosten rikkominen.
20. Perattoman lausuman antamisesta tuomioistuimessa tai muun viranomaisen edessä annettujen lakien saannosten rikkominen.
21. Murhapolttö.
22. Omaisuuden vahingoittamisesta annettujen lakien saannosten rikkominen.

23. Kuljetus- tai viestintavaliineen turvallisuuteen kohdistuneet rikokset, erityisesti silloin kun teko vaarantaa valinetta kayttavia henkiloita; meri- ja ilmarosvovous seka jokainen aluksessa tai ilma-aluksessa sen paallikon tai komentajan arvovaltaa vastaan suunnattu, kapinan kasittava teko; jokainen pakolla tai vakivalloin taikka pakolla tai vakivallalla uhkaamalla tapahtunut aluksen tai ilma-aluksen ottaminen hallintaan tai valvontaan tai saattaminen poikkeamaan kulkusuunnastaan; lennolla olevan ilma-aluksen tuhoaminen tai vahingoittaminen siten, etta se tulee lentokyvyttomaksi tai etta sen lentoturvallisuus todennakoisesti vaarantuu; seka mika tahansa teko, mika saattaa vaarantaa matkustajien tai miehiston henkea tai ruumiillista koskemattomuutta.

24. Vaaran lausuman antaminen valtion viranomaiselle tai virkamiehelle.

25. Tullista annettujen lakien saannosten rikkominen.

26. Kansainvalisesta kaupasta ja paaoman siirrosta annettujen lakien saannosten rikkominen.

27. Valtion raha-asiain saantelysta annettujen lakien saannosten rikkominen, joka on tehty jonkin luetellun rikoksen edistamiseksi.

28. Arvopapereiden seka hyodykkeiden kaupasta annettujen lakien saannosten rikkominen.

29. Virkavallan vaarinkaytosta annettujen lakien saannosten rikkominen.

30. Oikeudenhoidon vaikeuttamisesta annettujen lakien saannosten rikkominen.

31. Vakivaltainen vankilan jarjestyksen rikkominen.